

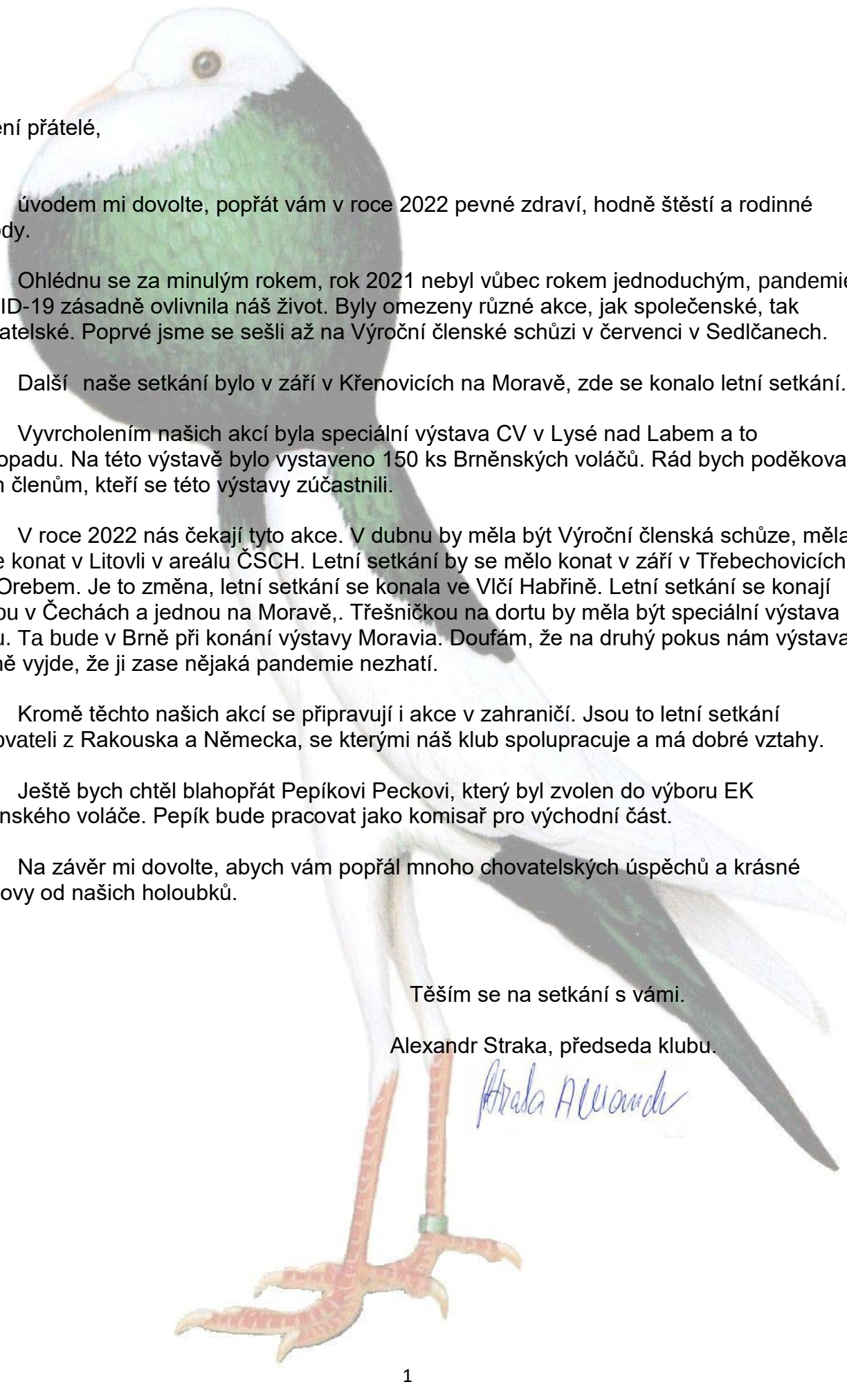
ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ
KLUB CHOVATELŮ BRNĚNSKÝCH VOLÁČŮ

se sídlem v Praze

Z P R A V O D A J

2022

Vážení přátelé,

Úvodem mi dovoluji, popřát vám v roce 2022 pevné zdraví, hodně štěstí a rodinné pohody.

Ohlédnu se za minulým rokem, rok 2021 nebyl vůbec rokem jednoduchým, pandemie COVID-19 zásadně ovlivnila náš život. Byly omezeny různé akce, jak společenské, tak chovatelské. Poprvé jsme se sešli až na Výroční členské schůzi v červenci v Sedlčanech.

Další naše setkání bylo v září v Křenovicích na Moravě, zde se konalo letní setkání.

Vyvrcholením našich akcí byla speciální výstava CV v Lysé nad Labem a to v listopadu. Na této výstavě bylo vystaveno 150 ks Brněnských voláčů. Rád bych poděkoval všem členům, kteří se této výstavě zúčastnili.

V roce 2022 nás čekají tyto akce. V dubnu by měla být Výroční členská schůze, měla by se konat v Litvli v areálu ČSCH. Letní setkání by se mělo konat v září v Třebechovicích pod Orebem. Je to změna, letní setkání se konala ve Vlčí Habřině. Letní setkání se konají jednou v Čechách a jednou na Moravě, Třešničkou na dortu by měla být speciální výstava klubu. Ta bude v Brně při konání výstavy Moravia. Doufám, že na druhý pokus nám výstava v Brně vyjde, že ji zase nějaká pandemie nezhatí.

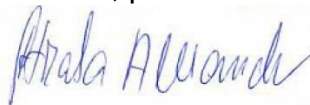
Kromě těchto našich akcí se připravují i akce v zahraničí. Jsou to letní setkání s chovateli z Rakouska a Německa, se kterými náš klub spolupracuje a má dobré vztahy.

Ještě bych chtěl blahopřát Pepíkovi Peckovi, který byl zvolen do výboru EK Brněnského voláče. Pepík bude pracovat jako komisař pro východní část.

Na závěr mi dovoluji, abych vám popřál mnoho chovatelských úspěchů a krásné odchovy od našich holoubků.

Těším se na setkání s vámi.

Alexandr Straka, předseda klubu.

Termíny akcí v roce 2022:

10. 9. 2022 – letní setkání – Třebechovice pod Orebem

10. – 11. 12. 2022 – speciální klubová výstava – „MORAVIA“ Brno

Evropská výstava

11. – 13. 11. 2022 – 30. EV Kielce Polsko

Německo

24. – 27. 11 2022 – 61. mezinárodní výstava brněnských voláčů Rabenau

Letošní jubilea členů našeho klubu:

75 let

**Vyoral Miroslav
Vizek Oldřich
Houdek František**

**8. 5.
2. 9.
1. 10.**

45 let

Veselý Alexandr

30. 5.

všem jubilantům za celý klub vše nejlepší !!!!

Křenovice 2021

Po roku sa členovia Klubu chovateľov brnenského hrvoliaka stretli na prehliadke výletkov, ktorá bola spojená s členskou schôdzou v príjemnom chovateľskom areáli v Křenoviciach. Akcie sa zúčastnilo 14 členov klubu, 8 členov sa ospravedlnilo. Žiaľ, ostatných 14 členov klubu nepokladalo za slušnosť sa ospravedlniť, nie to zúčastniť sa.... !!! Celkový počet vystavených výletkov predčil očakávania, bolo ich 89, v počte 23 farebných a kresbových rázov. Zo základných farieb mali červené malé zastúpenie, čierne žiadne, vyplýva to zo skutočnosti, že hlavne čierne sú v súčasnosti v klube u členov okrajovo chované. Na druhú stranu bolo niekoľko jedincov pochádzajúcich z medzifarebného a medzikresbového kríženia. U viacerých holubov bolo vidieť, že nie sú ešte zžité s pobytom vo výstavnej kletke, no celková úroveň tohtoročných výletkov na prehliadke bola veľmi dobrá. Na klubovej špeciálke sa bude na čo pozerieť. Po dlhšej prehliadke holubov a debatách zúčastnených členov pri kliebkach s výletkami prebehla členská schôdza, pri ktorej dostal každý člen hlasovací lístok na ktorom zapísal päť najlepších výletkov podľa svojej mienky. Po schôdzi nasledovala komentovaná prehliadka výletkov. Kvalitné boli biele, zaujímavé štíhle postavy ukázali holuby s anglickou kresbou, prekvapila veľká, avšak kvalitná skupina sedlatých, samozrejme odhliadnuc od presnosti kresby. U modrých (čiernopásavých aj bielopásavých) sa ukázalo taktiež pár zaujímavých jedincov, u čapíkov boli vidieť pekné postavy, u izabel bolo prednosťou sfarbenie, avšak pozor na červené obočnice. U červených bielopásavých zaujala čistota pruhov i pekná intenzita červenej farby. Z bežne chovaných rázov absentovali žltá a červeno plavé. Ako už býva tradíciou na prehliadke, koniec stretnutia vyvrcholil vyhlásením piatich najlepších výletkov.

Poradie:

1. miesto biely – pr. Fila Marek
2. miesto modrý jarabý – pr. Baláš Jan
3. miesto červená straka – pr. Pecka Josef
4. miesto modrý čiernopásavý – pr. Baláš Jan
5. miesto modrý bielopásavý – pr. Cintula Juraj

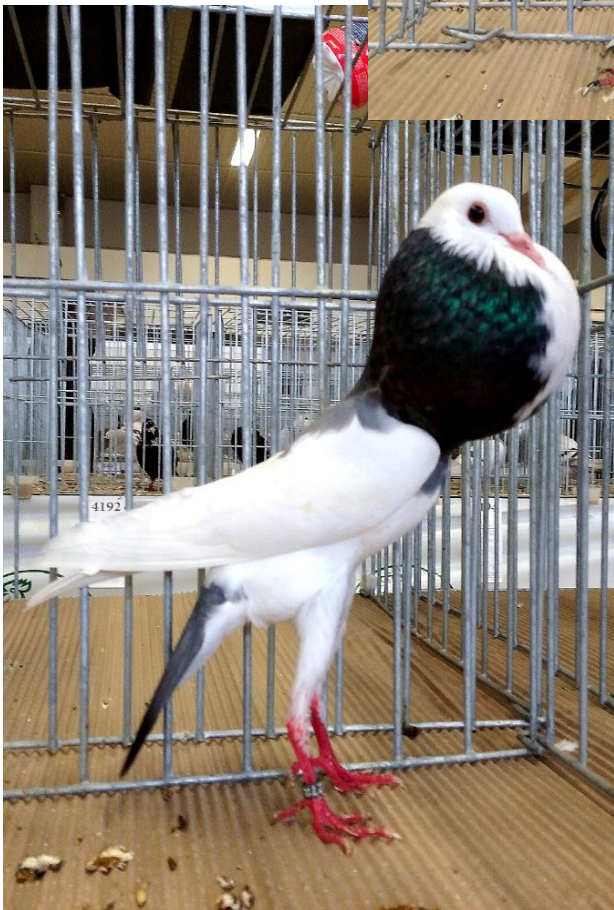
Juraj Cintula

Speciální výstava klubu chovatelů brněnských voláčů při CV Lysá nad Labem 19. – 20. 11. 2021

Obrazem a výsledky

ŠAMPIONI ČESKÉ REPUBLIKY

PECKA JOSEF

červený tygr

LUDVÍK JIŘÍ

isabela

ŠAMPIONI KLUBU

LUDVÍK JIŘÍ

bílý

BALÁŠ JAN

modrý černopruhý

CINTULA JURAJ

modrý bělopruhý

DOSTÁL VÍT

modrý sedlatý

KLUBOVÉ MEMORIÁLY

JIŘÍHO ŠIMŮNKA

FILA MAREK

bílý

JOSEFA SVOZILA

FILA MAREK

bílý

KARLA HOŘENÍ

FILA MAREK

bílý

JINDŘICHA VORÁČKA

LUDVÍK JIŘÍ

isabela

RICHARDA PÍPALA

DOSTÁL VÍT

červený sedlatý

..... a takhle to končí.

Speciální výstava brněnských voláčů 2021

Na členské schůzi v Milovicích jsem byl požádán výborem klubu o zhodnocení speciální výstavy z pohledu návštěvníka. Vzhledem k tomu, že chovám brněnské voláče více jak 40 let (choval jsem a chovám i jiná plemena holubů), dovoluji mi, abych tak trochu zabrousil i do minulosti tohoto jedinečného holoubka. Rád bych vzpomínal na hezké chvíle s Jadou Svatuškou a Rudou Pikalem, kdy jsme vlakem jezdili do tehdejší bašty brněnských voláčů, do Turnova – Nudvojovic, kde probíhalo setkání našeho klubu s prohlídkou chovů (Šimůnkové st. a ml., Růžek, Pátek, Janoušek a Hašek), mnoho z nich již není mezi námi. Velice rád na tyto akce vzpomínám.

A teď k již avizované speciální výstavě, která se konala při CV v Lysé nad Labem ve dnech 19. - 20. 11. 2021. Celá expozice holubů byla vystavena v patře, která nejenom pro brněnské voláče je vhodná (teplo a světlo). Celou speciální výstavu úspěšně posoudili př. Cintula, Baláš a MGR. Veselý. Nutno dodat, že oproti roku 2019 bylo přihlášeno o 75 kusů méně, zřejmě z důvodů nákazy COVID-19.

Expozice brněnských voláčů tradičně zahajovala varietou **bílých**, vystaveno 30 kusů (rok 2019 – 40) od 4 chovatelů. Nejlepší předvedl př. M. Fila, společně s př. J. Ludvíkem. Domnívám se, že tato varieta by měla být vzorem pro ostatní (štíhlost a jemnost postav, krotkost, volatost a postavení nohou).

Modří pruhoví – 14 brněnských voláčů (25 – 2019) od 4 chovatelů, ve velice dobré kvalitě – postava, volatost. Čestnou cenu na 0,1 získal př. J. Baláš.

Modří kapratí – vystaveno 6 kusů (9 – 2019) od 2 chovatelů. Opět velice dobrá varieta, o čemž svědčí titul věnovaný předsedou ÚOK ing. Gajdou na nejlepšího brněnského voláče, který získal př. J. Baláš.

Modří bělopruzí - velice vyrovnaná kolekce brněnských voláčů, kvalitních postav a volatosti. 4 kusy (4 – 2019) vystavil př. J. Cintula.

Modří sedlatí – př. V. Dostál vystavil 4 kusy ve velmi dobré kvalitě (postava, volatost), snad by jim slušela lepší kresba, ale to je u všech sedlatých, opětovně běh na dlouhou trať.

Modří bělouši – 4 vystavené kusy (5 – 2019) od př. J. Ludvíka. Vyrovnaná kvalitní kolekce co se týče volatosti, postavení nohou a velikosti.

Červení a černí tygři – mladý chovatel M. Vajda vystavil 2 kusy v dobré kvalitě.

Izabela – s touto varietou brněnských voláčů jsem před 40 lety po výstavě ve Velvarech začínal (př. Šulák a Pátek). Nutno dodat, že to byli brněnští voláči horších postav, nižších postav, ale velice dobré barvy. Na této výstavě bylo vystaveno 17 kusů (13 – 2019) od 4 chovatelů. Všeobecně velice dobrá kvalita, co se týče především volatosti a nasazení nohou, u některých jsem zaznamenal větší postavy. Titul šampiona získal př. J. Ludvík a čestnou cenu př. J. Smíšek.

Červení bělopruzí – vystaveno 6 kusů od 2 chovatelů. V dobré kvalitě (postoj a volatost). Přál bych této varietě lepší zbarvení.

Černí a černí tygři – v počtu 3 kusů průměrné kvality.

Černí bělopruzí – vystaveni 4 kusy (8 – 2019) jednoho chovatele ve velmi dobré kvalitě co se týče stavby těla, postavení nohou a volatosti. Čestnou cenu získal př. J. Pecka.

Černí s anglickou kresbou – (4 – 2019) holubi této variety nebyli dodáni.

Černí sedlatí – předvedeno 7 kusů (4 – 2019) od dvou chovatelů v dobré kvalitě, kde čestnou cenu získal př. V. Dostál.

Červení tygři – př. J. Pecka vystavil 4 kusy (4 – 2019) této variety. Holubi kvalitních postojů a volatosti. Šampion byl udělen na tuto varietu př. J. Peckovi.

Červení čapíci – opět př. J. Pecka vystavil 4 člennou kolekci (4 – 2019) kvalitních brněnských voláčů, kde získal i čestnou cenu.

Červení sedlatí – z mého pohledu velice pěkná varieta př. V. Dostála v počtu 7 kusů (4 - 2019).

Stříbřítí – vystaveno 6 kusů (4 – 2019) průměrné kvality.

Žlutí čapíci – př. J. Pecka předvedl 5 kusů (11 – 2019) opětně kvalitních brněnských voláčů, kdy na 0,1 získal čestnou cenu.

Žlutí sedlatí – vzhledem k tomu, že jsem zatížen na žlutou barvu, tak tato varieta se mi líbila pro svoji krotkost, jemnost a volatost nejvíce. Př. V. Dostál vystavil 5 kusů (4 – 2019).

Žlutě plaví – autor tohoto článku vystavil 4 kusy (1 – 2019) ve velice dobré kvalitě, kde na 0,1 získal čestnou cenu. Všeobecně u plavých bude nutno zjemnit postavy, i když vím, že je to běh na dlouhou trať. I v zahraničí, především v Německu se s těmito problémy setkávají.

Červeně plaví – př. M. Urban vystavil 4 kusy (1 – 2019) v dobré kvalitě, doporučil bych lepší zbarvení. Jinak stejné jako u předchozí variety.

AOC – př. J. Smíšek a V. Dostál vystavili 4 kusy ve velice dobré kvalitě, co se týče postav a volatosti.

Co říci závěrem mého pojednání k této speciální výstavě. Především jsem postrádal účast zahraničních chovatelů (zřejmě COVID-19). Chyběla mi moje srdeční záležitost a to jsou brněnští voláči žlutí. Doporučoval bych, jako ostatně při každém setkání, speciální výstavy konat na větších akcích (Brno, Lysá nad Labem), kde se sejde mnoho návštěvníků a uvidí i našeho pěkného zakrslého voláče.

Je nutno též poděkovat ČSCH a Výstavišti Lysá nad Labem, kteří nám připravili mimo jiné ukázkovou voliér a poskytli zhruba na každého 20 holuba čestnou cenu nebo pohár.

Těším se na další speciální výstavu a to by mělo být při Moravii v Brně.

Vízek Oldřich

Liga výjimečných

Dovolil jsem si vypůjčit filmový název pro tento článek. Jen výjimeční lidé, nápady, myšlenky, nebo činy, posouvají obzory dále a stejně tak výjimečná zvířata posouvají naše myšlení a chovy dále. Mnohdy se u těchto jedinců jedná jen o jednu vlastnost (ne však vždy), která je obrovským příslibem pro další chov. Poukážu na několik BV, které jsem letos měl možnost zhlédnout. Doufám, že se nikoho nedotkne, když pojmenuji zároveň i vady, které samozřejmě k daným holubům neodmyslitelně patří. K prvním holubům vede cesta na Moravu a to na setkání výletků. Zde jako prvního zmíním modrého černopruhého (Honza Baláš). Kulovité vole, krásné jemné nohy s perfektním nasazením od těla, jemnými prsty, výborným křížením křídel a celkovou vyrovnaností jednotlivých partií. Na něm jsem našel snad pouze dvě vady a to nečistou barvu a hrubší strukturu opeření. Druhým top zvířetem byla bílá holubička (Marek Fila). Drobná, jemné kulovité volátko, perfektní nohy na špičkách. Celkově tato holubička byla neskutečně harmonicky sladěná a proto také vítězná. Jako o posledním BV z této přehlídky se zmíním o modrém bělopruhém (Jura Cintula). Tohoto holoubka bych vyzdvihl pro jeho nohy a postoj (mnoho takových modrých bělopruhých jsem neviděl). Nohy úzce nasazené, jemné, vysoké s krátkými prsty a z těla dobře vycházející. Postoj jako podle vzorníku. Tento holoubek je příkladem několika předností i vad zároveň slabé křížení křídel, méně kulovité vole a nečistá barva. Vidíte a před chvílí jsem napsal, že je to poslední zmínka z této přehlídky, ale ještě mi z mysli vyplula jedna moc zajímavá holubice a to červená-kříženka (Pepa Smíšek). Na této holubičce mne nejvíce interesují tři věci. Kulovité volátko, silně znatelná hrudní kost, výška a nasazení nohou. Měl jsem možnost ji vidět i na holubníku s její sestrou a obě vykazovaly stejné přednosti. Z vad bych uvedl delší zadní partii, méně vztyčený postoj a podkleslejší nohy. Přenesme se však o několik málo měsíců dále na speciální výstavu a i zde bylo několik výjimečných BV. A u koho jsem skončil (Pepa Smíšek) u toho budu pokračovat. Velice mne zaujala jeho izabelka (i když ta zdobnělina se k ní moc nehodí, neboť to bylo „kus ženský“.). Holubička byla nesmírně fotogenická, což ale nedokládá její výjimečnost. Perfektní volatost, křížení křídel, výška a nasazení nohou. Pro mne chovně nejzajímavější BV speciální výstavy (můj osobní názor). Škoda, že neustále nosila zdviženou zadní partii. Nebyla zcela čistá v barvě, a jak jsem již uvedl, byla většího tělesného rámce. A od bělopruhých těch „lehčích“ k těm naopak nejtěžším. Zde byla jedna „perla“, která mne upoutala již při klecování nádherně jemná a postavená černá bělopruhá (Josef Pecka). Byla- opravdu černá bělopruhá s náznakem foukání vzadu. Vadou bylo slabé křížení křídel, ale přesto super zvíře s obrovským potenciálem. Přímou v protější řadě mne zaujala jedna krásná slečna z řad modrých běloušů (Jiří Ludvík). Nenápadně tam stála, a kdybych neprojevil zájem a něco by mně na ní neupoutalo, zůstala by nepovšimnuta. (Bohužel se tak stalo i u posuzovatele a proto dostala nejméně bodů z celé kolekce.) Již při prvním zahoukání mi bylo vše jasné. Jako mávnutím kouzelného proutku přede mnou stála „bohyně“. Postoj, nohy, vole, velikost, vše v dokonalé harmonii. Vytknout by se dala slabší kresba na voleti a při afektu mírně strnulá nožka. Po jejím vyfocení a uveřejnění fotografií jsem byl ještě ten večer dotazován dvěma kolegy z Německa, čím je tato krásná holubice. U této holubice by se dalo použít rčení, že ne všechny perly se z moře vyloví. Závěrem bych se chtěl omluvit těm, kteří neměli zvíře v tomto výčtu. Jistě jste si všimli, že jsem nepoukázal ani na žádné mé zvíře. Jak se říká, samochvála smrdí. Můžu tedy snad doufat, že se zmíní někdo jiný. A Tohle byla MOJE „liga výjimečných“.

Vít Dostál

Detaily rozhodují výstavy

Kamarádi. Původně jsem chtěl tento článek pojmut, jako klasické hodnocení variet (čehož se ale jistě zhodí vzdělavatel), ale potom jsem si uvědomil, jak nám ještě stále chybí smysl pro přípravu holubů na výstavu. Zejména potom, již i onen výše zmíněný smysl pro detail, který často v dnešní době při vyrovnání některých rázů může rozhodnout. Trochu nejdříve ale odbočím a musím se přátelé omluvit za to, že jsem nepřispíval do zpravodaje. Zejména za to mohlo mé jakési „osobní vyhoření“ a také v jisté míře osobní a pracovní vytížení. Též jsem se nebyl schopen vyrovnat se směrem posuzování a se stylem, kterým se ubírá. Po dlouhé rozvaze jsem si ale řekl, že „zavřít dveře“ není řešení. Řekl jsem si, že se pokusím jít cestou vystavování takových BV, kteří jsou blízcí mé představě o velikosti a jemnosti a budu doufat, že takováto zvířata zaujmou ostatní a vydají se mou cestou. Po mezinárodní Lysé n. Labem jsem měl připravený obsáhlý kritický článek, ale nechtěl jsem přilévat „vodu do oleje“ a vše skončilo v koši. Vždy jsem se ve svých úvahách snažil vyvažovat pochvalu kritikou, za což může můj hluboce zakořeněný smysl pro „fair play“. Někdy má slova jsou ostrá, ale vždy míněna v dobrém. Přes malou odbočku se ale vraťme k tématu. Co jsou tedy ty detaily, které rozhodují často výstavy. Paradoxní je, že tyto detaily zná každý a přesto jsme svědky jejich nedodržování. Přípravu holubů na výstavu lze rozdělit na dlouhodobou (mnohdy jsou některé kroky i na léta) a na krátkodobou.

A) Dlouhodobá příprava: Ta začíná již výběrem jedinců do dalšího chovu s přihlédnutím k jejich krotkosti, která se samozřejmě přenáší na potomstvo. Pochopitelně s přihlédnutím k adekvátní kvalitě. V sezóně se snažím uvykat holuby na cizí osoby v holubníku, neboť toto je též součástí předvýstavní drezury (holubi jsou méně bázlivi). Velkým aspektem pro budoucí krotkost je také uzpůsobení holubníku pro co nejbližší kontakt s chovatelem. Při velké výměře holubníků bez dělících kontaktních ploch dochází k zvýšení úletové vzdálenosti, což nám velice znesnadňuje brání do rukou a jejich opětné klidné vypouštění a případné zahoukávání chovatele. Na poslední speciálce bylo stále ještě mnoho holubů, kteří toto evidentně nezažívají a poté jsou plašší a nepředvedou své kvality (pokud je mají). K dlouhodobé přípravě patří nepochybně a nedělitelně i péče o zdraví (vnitřní i vnější) tzn. léčení (trichomoniáza, salmonelóza, kokcidióza, atd.) a v neposlední řadě i očkování (nemoc mladých). K vnější péči patří čistý holubník, koupání a odhmyzení!!!

B) Krátkodobá příprava: zde se dostáváme do období cca čtrnácti dnů před výstavou. Já nepreferuji dlouhodobé předvýstavní klecování (mí holubi to ani vzhledem k dodržování mnou výše zmíněných zásad nepotřebují) spíše se přikláním (v době několika dní před výstavou) k občasnému brání holubů do klecí na cca několik desítek minut pro uvyknutí. Toto se snažím dělat, jak to čas dovolí. Víkend před výstavou provedeme zásadnější úpravy u kreslených variet, které můžou být pro holuba stresující a v jistém smyslu i bolestivé. Proto je provádíme o několik dní dříve než závěrečné detailní úpravy, aby se holub zklidnil a navodil si opět důvěru v lidskou ruku. Ve stejném období začínám podávat vysoce energetická krmiva a zvyšuji dávku vitamínů a minerálních látek. Tyto kroky ochrání holuby před stresem a zvýší temperament na výstavě. Před umístěním holubů do výstavních přepravek očistíme běháky od nežádoucího opeření a ošetříme olejíčkem. Každý by řekl, že je to vše, ale teď přichází další neméně důležitá část a to umístění holubů do klecí. Při příjezdu na výstavu, dám holuby do klecí a sleduji, jak se kdo a kde chová. Mnohdy se

stává, že některý holub vyjde např. na konec řady, kde se však necítí komfortně. Zde je potřeba umístit holuba „flegmatika“, který se fouká za všech okolností. To se týká i situace kdy víme, že vedle našeho holuba zůstane volná klec. Na žádnou výstavu nejezdím jen s počtem holubů přihlášených. Vezu sebou minimálně v každé varietě, alespoň jeden kus navíc, neboť se také často stává, že ať se doma holub předvádí perfektně na výstavě „vyhasne“ (nepředvádí se). Není důvod proč nechávat takový kus na výstavě, jak z důvodu ocenění, tak i reklamy pro chov a plemeno. V neposlední řadě také z důvodů zdravotních. Stresovaný holub je pochopitelně náchylnější k nemocem. Nechal jsem vás zde, tak trochu nahlédnout do svých výstavních zásad. Jak těch dlouhodobých tak i těch, které bezprostředně předchází výstavě samotné. Nechci samozřejmě nikomu nic vnucovat, ale budu rád, pokud alespoň některá z mých zásad či postupů, někomu bude vhod a pokusí se je aplikovat ve svém chovu a při přípravě na výstavy. Snažil jsem se pojmenovat právě ty rozhodující DETAILY a dát jistý návod, jak je zařadit. Mohou rozhodnout o úspěchu vašich BV na příštích výstavách. Přeji v nové sezoně šťastnou ruku při sestavování párů, mnoho kvalitních zdravých odchovů a pohodu a klid.

Vít Dostál

Padesáté výročí chovu brněnských voláčů sedlatých v Chotělicích

„V roce 1972 jsem si uvědomil, jako již člen posuzovatelského sboru, citelnou ztrátu brněnského voláče sedlatého.“ Toto jsou slova mého otce Teodora Dostála z 25. února 1972. (foto č. 1) A tak to nějak začalo. Kdo jej zná tak ví, že myšlenky ihned převádí v činy, o čemž svědčí i další zápis v kronice chovu: „Byl jsem posednut touhou tuto varietu vyšlechtit a ihned jsem neprodleně zajel k vynikajícímu chovateli českých staváků příteli Buckovi a ten mi pro tento účel přenechal červené sedlaté staváky. Žluté sedlaté jsem dovezl z chovu posuzovatele Františka Klavíka z Lán u L. Bělohradu.“ (Mimochodem kronika chovu je vedena poctivě, až do dnešních dnů). Touha chovatele a láska k plemeni jsou vždy obrovskou motivací a s tou se pustil do díla. Sám v té době choval bílé brněnské voláče ve vynikající kvalitě. Jeho chov pocházel zejména od přítele Kučery z Řehče u Buštěhradu. Novošlechtění zahájil kombinováním samců staváků a bílých holubic brněnských voláčů. Na fotografii č. 2 je jeden z prvních vystavených holubů v čisté kresbě na místní výstavě ve Smidarech v roce 1976. Po další usilovné několikaleté práci na této nové varietě se pochlubil kolekcí červených sedlatých na speciální výstavě klubu ve Velvarech, kde jeho holub získal ČC. Ale jak to v chovatelství bývá, po úspěchu přichází pád. V roce 1984 při cestě holubů vlakem z brněnského výstaviště došlo k chybnému zapsání adresy a celá kolekce červených sedlatých po několikadenním bloudění po republice vlakem uhynula. Samozřejmě to byl velký zásah do výsledků mnohaleté práce a posun o několik let zpět. Druhým a možná ještě horším zásahem do šlechtitelské práce, byla hrubá neshoda s tehdejšími vedením klubu. V této době se začali dovážet sedlatí „brňáci“ z tehdejšího západního Německa, kde výchozím materiálem pro šlechtění sedlatých byli zakrslí angličtí voláči a sedlatost byla přetažena z elstrů. Prvním šlechtitelem v po válečné době byl ale Holanďan Dr. Moransard. Na jeho práci navázalo několik chovatelů z Německa. Za všechny uvedu zejména F.

Naumanna a hlavně Fritze Ecksteina, kterému se po právu později přidala přezdívka Gansel Fritz. Tento velký chovatel sedlatých, choval všechny barvy na té nejvyšší úrovni až do konce života. Bylo mi velkou ctí, když mne po mnoha leté známosti sám požádal o jeden pár červených sedlatých do jeho chovu, který si nechal až do konce života. Již výše zmíněný názorový střet o směru šlechtění vyústil, až v odchod mého otce z klubu a vzhledem k tomu že stejné osoby zároveň byly v posuzovatelském sboru (v jeho vedení) i ten nakonec opustil. Záměrně neuvádím jména. O mrtvých jen dobře. A zde na scénu brněnského voláče vstupují já, sotva patnáctiletý kluk a postupně přebírám po otci chov. Chovatelství jsem se věnoval od svých šesti let (pávíci), kdy jsem také otce často doprovázel na výstavách a zamiloval si „vůni holubího peří“. Pochopitelně v prvních letech po převzetí chovu (konec 80. let) jsem dělal spoustu chyb a omylů, ale tím si projde každý. V roce 1990 na podzim jsem vstoupil, jako další Dostál do řad klubu, kde mi velkou oporou byl zejména přítel Miloš Valenta z Chlumce nad Cidlinou a Oldřich Holubec z Valteřic. Mentory mého klubového života byla též i velká chovatelská jména jako přátelé Svatuška, Vrba, Knespl a nebo Jožka Svozil, nebo bývalý předseda klubu prof. Václav Bouška ze Soběslavi. Pro mne a i pro většinu členů klubu, byl přelomový rok zejména 1991, kdy se většina členů zúčastnila nádherné a obrovské výstavy v bavorském Ergoldsbachu. Neuvěřitelné množství brněnských voláčů v mnoha varietách a vynikající kvalitě. Pro mladého kluka, který zatím viděl jen malé speciálky v Česku, to byla neuvěřitelná podívaná, která odstartovala mojí touhu chovat doma něco podobného. Když moje nadšení pro sedlatou kresbu viděl můj pozdější přítel (a tím je až do dnešních dnů) Petr Zeman (tehdy z Rychnova nad Kněžnou) slíbil mi, že má doma BV červené sedlaté z chovu E. Růžka a nehodlá je dále chovat. Rád mi je tedy přenechal. Jednalo se o linii šlechtění z Německa a to pro mne byla vynikající pomoc do dalšího chovu. Po spojení linií České a Německé, došlo u mne k výraznému zvýšení kvality. Již tehdy jsem si však uvědomoval, že cestou k absolutní kvalitě je mezirázové křížení, které jsem viděl u těch nejlepších chovatelů v Německu. V následujících letech se mi křížení mnohokrát osvědčilo a i proto již v roce 1994 získal na mezinárodní výstavě v Mikulově můj červený sedlatý holub (pocházející tedy z křížení) první moji čestnou cenu v klubu a v následujícím roce získal můj výletek, červený sedlatý poprvé ocenění „Šampion“, který byl vnukem černé tygry!!! od př. Valenty. V následujících letech ještě několikrát získal některý z mých holubů tento titul. (např. 2012, viz. foto č. 3). V mé práci s chovem sedlatých jsem vyzkoušel snad opravdu všechna možná (i nemožná) spojení. Metoda pokus omyl byla alfou i omegou mého snažení dosáhnout vyšší kvality. Dnes již dobře vím, co funguje a jak si zajistit příliv nové krve vhodným křížením, které nenaruší celistvost chovu a naopak ještě zvýší kvalitu a zejména vitalitu chovu. V sedlatých se s největším úspěchem uplatňují zejména srdcová kresba (anglická), plnobarevná a případně tygři. Zejména po srdcových, již v F2 generaci, je značné množství odchovů v solidní sedlatosti s drobnými kresebnými nedostatky (fleký na hlavě, překreslená sedla a případně fousky). Zásadou je nedávat dříve dva křížené jedince na sebe, než v generaci F3. Pro dřívější dosažení zpětné sedlaté kresby je mnohem lepší používat nesedlaté holubice a sedlaté holuby. Kresby je dosaženo o jeden až dva roky dříve, než v opačném případě. Mnoho let jsem choval převážně červené sedlaté, ale cca. před 10 lety jsem chov rozšířil na všechny barvy. Částečně křížením a z části za pomoci přátel a to zejména Josefa Smíška, Jiřího Potěšila, Pavla Baculáka a neposlední řadě Detlefa Hoffmana z Německa. Nyní po několika letech konsolidace chovů, již začínám vystavovat všechny barvy (viz. Lysá nad Labem 2021). Nebyl bych to já, abych se nesnažil vytvářet něco nového a „vyšlapávat nové cestičky“. Například v roce 1997 jsem v Plačicích na

celostátní výstavě předvedl kolekci modrých kapratých (plnobarevných) a přesto, že mi trvalo několik let, než jsem dosáhl uznání této variety, cíle nakonec bylo dosaženo a dnes jsou plnohodnotnou součástí každé z výstav, jak u nás, tak zejména v zahraničí a to ve všech barvách. Dnes pracuji na modrých kapratých sedlatých a aby toho nebylo málo, chci doplnit kolekci barev o stříbrné sedlaté, které vytvářím za pomoci stříbrných srdcových Petra Zemana. V zahraničí tato varieta sice již je, ale v málo jedincích a obtížně pro mne dostupná. Blíží se nám výročí 100 let klubu BV (2024 Brno EV) a zde bych chtěl předvést všechny mnou chované variety. V současné době chovám ve čtyřech holubnicích cca 65 párů sedlatých. Pochopitelně určitá část párů je v různém stupni křížení pro uchování variability chovu (viz. foto č. 4). Můj chov je vyhlášen i tím, že používám velké množství mladých holubů. Zpravidla 90% chovu jsou mladí a jednorocní holubi. Zde připojuji pro zajímavost několik fotografií, kde je vždy holoubě a to samé zvíře po dofoukání (foto č. 5-10). Moje heslo je „cesta vede jen vpřed“. V posledních letech je pro mne odměnou, že již jen nenakupuji holubi ze zahraničí, jako tomu bylo dříve, ale i značné množství holubů každý rok zámíří z „Chotělic“ k zahraničním přátelům. A není zcela ani výjimkou zamluvení odchovu na 2 roky dopředu. K článku ještě připojuji několik snímků holubů z posledních dvou let (foto č. 11 atd.). Pokud vám trpělivost dala a dočetli jste, až k těmto závěrečným slovům, tak bych vám rád popřál mnoho krásných chvil u našeho milovaného koníčka a samozřejmě rád každého zájemce o shlednutí mého chovu uvítám na svých holubnicích.

Přátelé Ahoj

Vítek Dostál

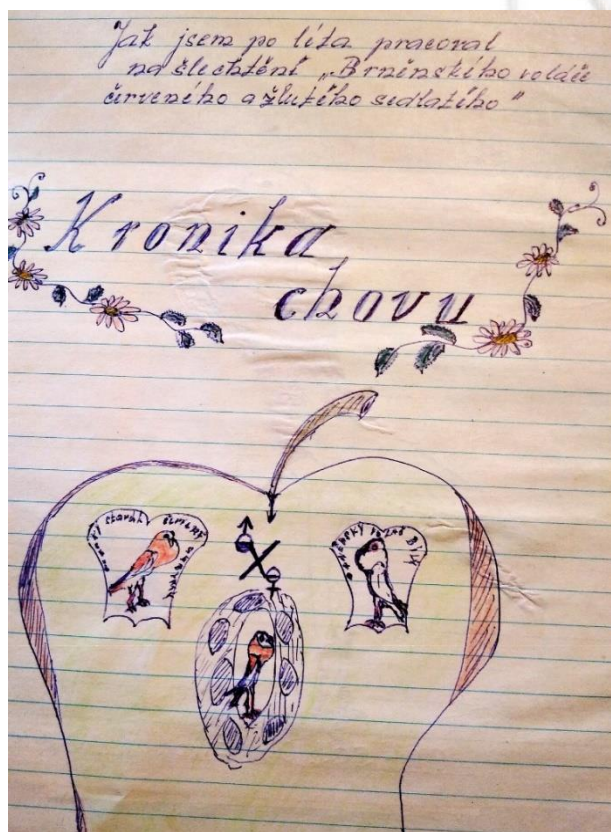

foto 1

foto 2

foto 3

foto 4

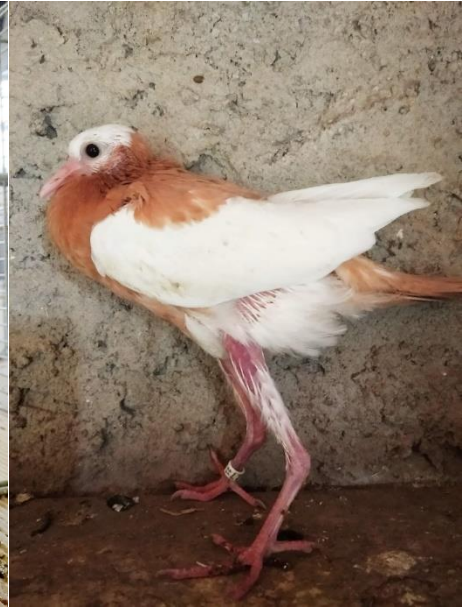

foto 5

foto 6

foto 7

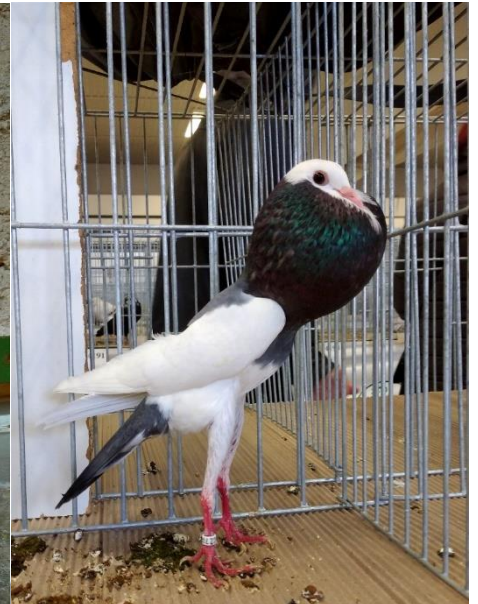

foto 8

foto 9

foto 10

foto 11

foto 12

foto 13

foto 14

Burza holubov v Bavorsku

Po dohovore s priateľom Honzom Balášom sme sa v sobotu 22. januára 2022 zúčastnili burzy brnenských hrvoliakov, ktorú premiérovo zorganizoval nemecký klub v bavorskom meste Maxhütte-Haidhof. V skorých ranných hodinách hore uvedeného dňa som vyrazil smer ČR. S Honzom sme sa stretli vo Veľkej Bíteši na benzínovej pumpe, presadol som k nemu do auta a spoločne sme vyrazili smer Bavarsko. Cesta bola typicky zimná, prakticky celú cestu až po Plzeň husto snežilo. V Plzni po predchádzajúcej dohode sa k nám pridali priateľ Jirka Klimeš. Po pár hodinách strávených cestovaním v aute sme dorazili na miesto nášho výletu, mesta Maxhütte-Haidhof, presnejšie na jeho okraj s výstavnou chovateľskou halou. V nej sa už v minulosti viackrát uskutočnila i klubová výstava bavorskej pobočky chovateľov brňákov. Prakticky súčasne s nami, dorazila na túto burzu i druhá posádka z nášho klubu, v zložení priateľov Petr Zeman, Vítek Dostál a Jirka Klejch. Hneď pred vstupom do haly sme sa pozdravili s priateľmi z nemeckého klubu. V dobe konania burzy platili ešte protipandemické Covid opatrenia, takže v útrobach haly sme museli predložiť požadované dokumenty o tom, že sme očkovaní.

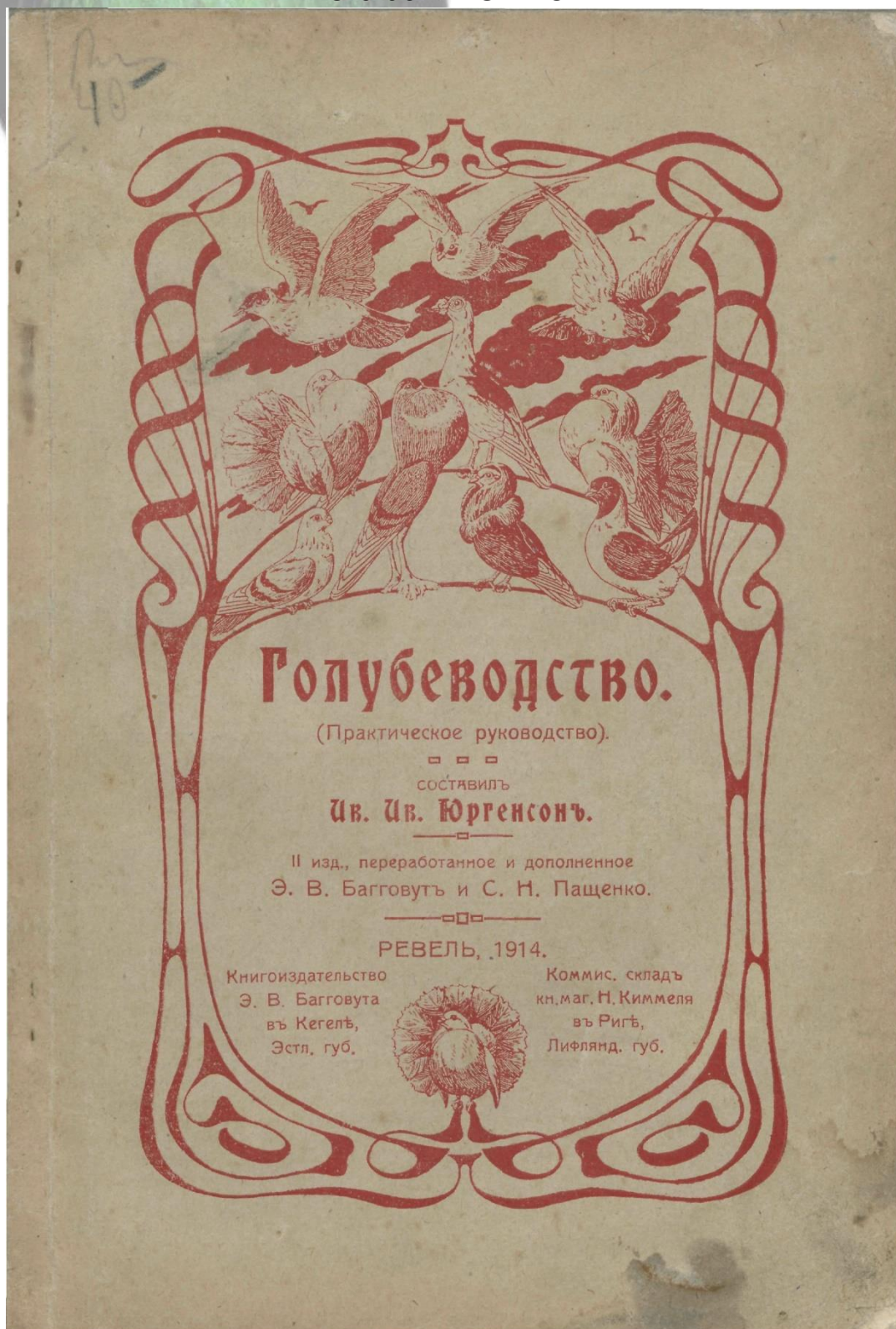
Následne sme sa mohli plne venovať samotnej burze. Holuby neboli zoradené podľa farieb ani kresieb. Ako prvé zaujali veľmi kvalitné čierne tigri v počte asi 10 ks, chovateľa Waltera Borczucha, za nimi nasledovala skupina červených bocianikov (čapíkov) od Manfreda Müllera. Kvalita bola vynikajúca. Ďalej bolo možné vidieť kvalitné modré čiernopásavé i modré jarabé (kapraté). V anglickej kresbe (v modrej farbe) boli holuby dosť hrubej stavby tela. Pár v čiernej farbe bolo jemnejších, avšak hrvoľatosť bola málo podviazaná, málo guľovitá. Ďalej boli punúkané BH žltoplavé, červenoplavé, strieborné, mandľové, šimli, sedlaté. Kvalitné biele priviezli Dieter Müller i Rudi Baswald. Krásne čierne priviezol Fritz Kleine, žlté a červené zase Helmut Führer. Bolo možné vidieť i množstvo medzi farieb, veľmi kvalitných v type. Prakticky farebné a kresbové zastúpenie mala každá bežne chovaná varieta okrem jednej, nebol ponúkaný ani jeden BH v kresbe bielopásavej, tie tuná chýbali. Celá akcia sa niesla v priateľskom duchu, bolo možné si kúpiť do chovov veľa kvalitných zvierat a tak sa i stalo, cca 30 holubov zamierilo k našim klubovým chovateľom.

Ako čerešnička na torte boli vyzbierané peniaze v sume 2 450,-EUR, ktoré boli odovzdané na humanitárny účel do detskej nemocnice. Podľa vyjadrenia nemeckých priateľov, radi by

zo spomínanej burzy urobili každoročnú tradíciu. Po rozlučení sa s nemeckými chovateľmi, sme s plnými prepravkami nakúpených holubov vyrazili na spiatočnú cestu domov.

Juraj Cintula

Trochu z historie, velká škoda, že v Rusku nezůstali u chovu holubů – rok 1914

ющійся съ грудью. Голубь этотъ отличается также изящными бѣлыми ленточками, окаймляющими его тонкій хохолокъ, и поперечной лентой шириною въ большой палецъ, проходящей надъ зобомъ. На верхней части шеи находится шапочка изъ сомкнутыхъ перьевъ, похожая на гребешекъ или воротничекъ. Грудь узкая и довольно длинная. Крылья лежатъ по сторонамъ хвоста. Довольно длинный хвостъ имѣетъ плотное строеніе. Бедра покрываются крыльями; ноги короткія и неоперенныя. Типическія особен-

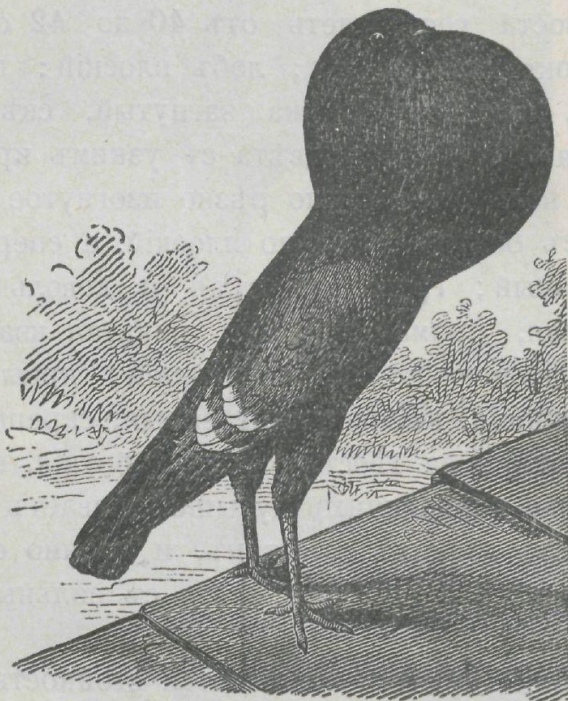

Рис. 11. Брюннскій дутышъ.

ности породы состоятъ въ присутствіи вышеупомянутыхъ бѣлыхъ полосъ или лентъ, а также въ бѣломъ цвѣтѣ первой восьми маховыхъ перьевъ и брюшка; всѣ остальныя части тѣла окрашены въ одинъ основной цвѣтъ. Темпераментъ живой; такъ что это очень хорошій голубокъ.

Длинноногіе карликовые дутыши.

11. Брюннскій дутышъ (*Der Brünner Kröpfer*). Отличается замѣчательно изящнымъ видомъ, легкимъ, весьма

частымъ и продолжительнымъ полетомъ, живымъ темпераментомъ и отличнымъ насиживаніемъ.

Родина его Богемія и Моравія.

Отличительные его признаки слѣдующіе: туловище — узкое и стройное, высоко и прямо поставленное, причемъ длина его отъ начала клюва до конца хвоста отъ 35 до 37 сантим.; голова — небольшая, гладкая и плоская; лобъ — довольно высокій; клювъ — средней длины, тонкій, прямой, на концѣ немного загнутый, и соотвѣтственно оперенію — бѣлаго или темнаго цвѣта; глаза — оранжеваго или коричневаго цвѣта, съ узкими красными около глазными кольцами; горло — рѣзко изогнутое; шея — очень длинная, слегка изогнутая; затылокъ — рѣзко отгнанный высоко и остро поставленнымъ зобомъ; зобъ — шарообразный; талія — очень длинная и узкая; спина — довольно длинная и прямая, круто спускающаяся кзади; животъ — длинный и узкій; грудная кость — длинная и узкая; крылья — длинныя и очень узкія, неплотно прилегающія къ туловищу, со скрещивающимися на хвостѣ концами, въ размахѣ имѣющія около 68 сант., хвостъ средней длины, сомкнутый и на концѣ округленный; бедра длинныя, изогнутыя кнаружи; ноги и пальцы длинные, узкіе и неоперенные.

Встрѣчающіяся иногда у брюнскихъ дутышей слабо оперенныя ноги и покрытые небольшими перьями пальцы по стандарту не считаются порокомъ.

Брюнскіе дутыши бываютъ слѣдующаго оперенья: 1) одноцвѣтное всякаго рода окраски, причемъ у голубой разновидности на крыльяхъ имѣются черныя поперечныя полосы; 2) одноцвѣтные всякаго рода окраски съ бѣлыми поперечными полосами на крыльяхъ; 3) голубые и изсѣро-серебристые съ такимъ же „сердцемъ“ на зобѣ, какъ и у англійскихъ дутышей; 4) аистообразнаго оперенья, причемъ у такой разновидности голова, затылокъ и верхняя часть шеи должны быть крапчатыми, нижняя часть шеи и верхняя часть груди — почти одноцвѣтными, крылья и хвостъ — пестрыми, а остальная часть оперенья — бѣлаго цвѣта, и наконецъ, 5) сорочьяго оперенья.

.....díky do Kanady př. Šindelářovi

